

vid leírást is beillesztenek a szerkesztők. 1983-ban született egy könyv magyar nyelven¹⁹ szintetizáló szándékkal, de ennek alapját elsősorban más nyelven már publikált interjúk és elemzések átvétele képezte, igen kevés volt benne az önálló kutatásokat és reflexiókat tükröző megállapítás, inkább csak általános leírásokkal egészítették ki a kötetet a magyar közreműködők.

A helyzet napjainkban is hasonló. A legfontosabb filmművészeti folyóiratok és mozi-magazinok alkalmanként leközölnek egy-egy rövid kritikát, az átfogó elemzések azonban továbbra is hiányoznak, a latin-amerikai országokat, a helyi tendenciákat és témákat, az ott dolgozó rendezők filmográfiáját fókuszba helyező cikkek száma elenyésző. Ezekre a filmművészeti publikációkra nem jellemző, hogy kizárólag USA-orientáltak lennének, hiszen egyre többször tűnnek fel elemző írások más, kisebb nemzetek filmművészetéről (skandináv országok, Közel-Kelet, ázsiai régiók); a latin-amerikai téma hiánya ezért különösen szembetűnő.

Ahogy a fentiekből kitűnik, világviszonylatban a latin-amerikai film rálépett arra az útra, amelyen eljuthat más országok közönsége elé. Ehhez azonban arra is szükség van, hogy a potenciális befogadó is megnyíljon az újdonság irányába.

KÍGYÓ (MAJA MŰVÉSZET)

¹⁹ Páldy Tamásné, Péter Sándor (összeáll.): *A latin-amerikai filmművészet antológiája*. Budapest, Magyar Filmtudományi Intézet és Filmarchívum, 1983.